

WYROK

W IMIENIU RZECZYPOSPOLITEJ POLSKIEJ

Dnia 12 grudnia 2018 roku

Sąd Rejonowy w Gdyni VI Wydział Gospodarczy, w składzie:

Przewodniczący:	SSR Justyna Supińska
Protokolant:	st. sekr. sąd. Dorota Moszyk

po rozpoznaniu w dniu 12 grudnia 2018 roku w Gdyni

na rozprawie

sprawy z powództwa (...) **spółki jawnej z siedzibą w B.**

przeciwko (...) **spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W.**

o zapłatę

I. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki jawnej z siedzibą w B. kwotę 9 238,78 złotych (dziewięć tysięcy dwieście trzydzieści osiem złotych siedemdziesiąt osiem groszy) wraz z odsetkami:

- ustawowymi liczonymi za okres od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku,
- ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty;

II. zasądza od pozwanego (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda (...) spółki jawnej z siedzibą w B. kwotę 3 876,23 złotych (trzy tysiące osiemset siedemdziesiąt sześć złotych dwadzieścia trzy grosze) tytułem zwrotu kosztów procesu.

Sygn. akt VI GC 2088/16

UZASADNIENIE

Pozwem z dnia 01 lipca 2016 roku, sprecyzowanym pismem z datą w nagłówku „dnia 15 maja 2017 roku” (k. 73 akt) oraz z datą w nagłówku „dnia 03 lipca 2017 roku” (k. 83 akt), powód (...) spółka jawna z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 5 100 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

W uzasadnieniu powód wskazał, że w dniu 21 maja 2015 roku miała miejsce kolizja drogowa, w wyniku której uszkodzony został pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...). Sprawca kolizji w dacie zdarzenia posiadał umowę obowiązkowego ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych u pozwanego, który wypłacił odszkodowanie z tego tytułu w kwocie 8 288,29 złotych, znacznie je, w ocenie powoda, zaniżając, a w szczególności zaniżając stawki i ilość roboczogodzin, amortyzację części, niezasadnie stosując potrącenia na materiale lakierniczym, pomijając część uszkodzonych elementów pojazdu oraz nie uwzględniając wymiany części

technologicznie uzasadnionych. Powód w niniejszym procesie, po nabyciu wierzytelności od poszkodowanego, domaga się części pozostałego należnego odszkodowania.

Nakazem zapłaty w postępowaniu upominawczym z dnia 26 września 2016 roku wydanym w sprawie o sygn. akt VI GNc 4036/16 referendarz sądowy Sądu Rejonowego w Gdyni uwzględnił żądanie pozwu w całości.

W sprzeciwie od powyższego orzeczenia pozwany (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. domagał się oddalenia powództwa wskazując, że wypłacone odszkodowanie w kwocie 8 288,29 złotych w całości rekompensuje szkodę. Pozwany wskazał, iż odszkodowanie zostało wyliczone w oparciu o nowe części i średnie stawki roboczogodzin prac naprawczych, jakie obowiązują w warsztatach w rejonie miejsca zamieszkania poszkodowanego kwestionując zasadność uwzględnienia wyłącznie części nowych oryginalnych.

Pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 20 września 2018 roku” powód (...)spółka jawna z siedzibą w B. rozszerzył powództwo o kwotę 4 138,78 złotych, domagając się ostatecznie zasądzenia od pozwanego kwoty 9 238,78 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, a także kosztów procesu.

Sąd ustalił, co następuje:

W dniu 21 maja 2015 roku doszło do kolizji drogowej, w wyniku której uszkodzeniu uległ pojazd marki V. o numerze rejestracyjnym (...) stanowiący własność M. L. (1).

Sprawca szkody ubezpieczony był w zakresie odpowiedzialności cywilnej w (...) spółce akcyjnej V. (...) z siedzibą w W..
niesporne

Decyzją z dnia 13 sierpnia 2015 roku (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. przyznał poszkodowanemu odszkodowanie w kwocie 8 288,29 złotych.

decyzja – k. 31 akt

W dniu 17 maja 2016 roku M. L. (2) zawarł z (...) spółką z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. umowę przelewu wierzytelności obejmującą odszkodowanie należne od (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. w związku z uszkodzeniem pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z kolizją z dnia 21 maja 2015 roku w zakresie przekraczającym kwotę 8 288,29 złotych.

W dniu 31 maja 2016 roku (...) spółka z ograniczoną odpowiedzialnością z siedzibą w P. zawarła z A. Ś. (2) umowę przelewu wierzytelności obejmującą odszkodowanie należne od (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. w związku z uszkodzeniem pojazdu marki V. o numerze rejestracyjnym (...) w związku z kolizją z dnia 21 maja 2015 roku w zakresie przekraczającym kwotę 8 288,29 złotych.

A. Ś. (2) wniósł wkład niepieniężny w postaci przedsiębiorstwa pod firmą (...) do spółki pod firmą (...) spółki jawnej z siedzibą w B..

niesporne, a nadto: umowa przelewu wierzytelności – k. 6, 7 akt, umowa spółki jawnej – k. 8 akt

W dniu 09 czerwca 2016 roku A. Ś. (2) wykonał kalkulację kosztów naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w kolizji z dnia 21 maja 2015 roku na kwotę 15 743,66 złotych, przy uwzględnieniu stawki za prace naprawcze w kwocie 125/125 złotych netto za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

kosztorys – k. 10-12 akt

Stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych stosowane w 2015 roku przez warsztaty II i III kategorii z terenu powiatu (...) wynosiły od 100 złotych netto do 114 złotych netto, zaś za prace lakiernicze – od 110 złotych netto do 137 złotych netto.

Celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w kolizji z dnia 21 maja 2015 roku wynoszą kwotę 17 572,95 złotych brutto, przy uwzględnieniu cen części nowych oryginalnych oraz stawek za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze odpowiednio w kwocie 114 złotych netto i 125 złotych netto.

częściowo opinia biegłego sądowego M. T. – k. 130-147 akt

Sąd zważył, co następuje:

Powyższy stan faktyczny Sąd ustalił na podstawie wyżej wymienionych dowodów z dokumentów przedłożonych przez strony w toku postępowania, w tym akt szkody, których zarówno autentyczność, jak i prawdziwość w zakresie twierdzeń w nich zawartych, nie budziła wątpliwości Sądu, a zatem brak było podstaw do odmowy dania im wiary, tym bardziej, że nie były one kwestionowane w zakresie ich mocy dowodowej przez żadną ze stron. Pozostałe dokumenty dołączone do akt nie miały znaczenia dla rozstrzygnięcia, gdyż nie wnosiły do sprawy nowych i istotnych okoliczności.

Dokonując rozstrzygnięcia kwestii spornych w niniejszej sprawie Sąd oparł się także na opinii biegłego sądowego w zakresie techniki motoryzacyjnej, kosztorysowania napraw pojazdów oraz wyceny wartości pojazdów M. T.. W ocenie Sądu opinia biegłego sądowego została sporządzona wedle tezy dowodowej wysnutej przez Sąd, poza tym jest logiczna, zgodna z zasadami doświadczenia życiowego i wskazaniem wiedzy. Komunikatywność jej sformułowań pozwala na zrozumienie wyrażonych w niej ocen i poglądów, a także sposobu dochodzenia do wniosków końcowych. Nie zawiera ona również wewnętrznych sprzeczności i wykluczających się wzajemnie wniosków.

Biegły sądowy na podstawie akt sprawy ustalił zakres naprawy wskazując, że do wymiany kwalifikował się: błotnik przedni prawy, drzwi przednie prawe, uszczelka zewnętrzna drzwi tylnych prawych, listwa ochronna drzwi przednich prawych, osłona dolna drzwi przednich prawych, zestaw mocowania wykładziny drzwi przednich prawych, drzwi tylne prawe, uszczelka zewnętrzna drzwi tylnych prawych, osłona dolna drzwi tylnych prawych, zestaw mocowania wykładziny drzwi tylnych prawych, część kolankowa ściany bocznej tylnej prawej i klej szyby tylnej prawej. Natomiast do lakierowania kwalifikował się: błotnik przedni prawy – lakierowanie części nowej, drzwi przednie prawe – lakierowanie części nowej, drzwi tylne prawe – lakierowanie części nowej, ściana boczna tylna prawa – lakierowanie części nowej, zderzak tylny – lakierowanie ponaprawcze. Biegły sądowy nie uwzględnił lakierowania spojlera zderzaka tylnego (jak to ujęto w kalkulacji powoda), ponieważ z dokumentacji zdjęciowej nie wynika, aby uległ on uszkodzeniu. Przy ustaleniu kosztu naprawy biegły sądowy uwzględnił także koszt zabezpieczenia antykorozyjnego w sposób wskazany przez producenta marki V. oraz ceny części nowych oryginalnych obowiązujące w okresie szkody (maj 2015 roku). Biegły sądowy wskazał, iż naprawa pojazdu przy użyciu części nowych oryginalnych jest niezbędna do przywrócenia walorów trwałościowych, estetycznych i spełniających wymogi bezpieczeństwa pojazdu, jakie miał pojazd przed kolizją oraz zachowania oryginalności modelu. Taka naprawa nie spowoduje wzrostu jego wartości.

Powyższa opinia biegłego sądowego, w której ustalono także stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych stosowane w 2015 roku przez warsztaty II i III kategorii z terenu powiatu (...), nie była kwestionowana przez żadną ze stron, Sąd również nie znalazł podstaw do zakwestionowania jej mocy dowodowej, toteż oparł się na niej ustalając celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy samochodu pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w kolizji z dnia 21 maja 2015 roku dokonując jednakże samodzielnego ich przeliczenia (co nie wymagało wiadomości specjalnych, a jedynie operacji matematycznych) jako konsekwencji nie podzielenia wniosku biegłego sądowego w przedmiocie przyjęcia stawki uśrednionej arytmetycznie, o czym szerzej w poniższej części uzasadnienia.

W niniejszej sprawie, uwzględniając rozszerzenie powództwa dokonane pismem procesowym z datą w nagłówku „dnia 20 września 2018 roku” (k. 160 akt), powód (...) spółka jawna z siedzibą w B. domagał się zasądzenia od pozwanego (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. kwoty 9 238,78 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty, tytułem pozostałej części odszkodowania za szkodę w pojeździe marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...), do jakiej doszło w dniu 21 maja 2015 roku na skutek kolizji drogowej z winy sprawcy posiadającego zawartą z pozwanym umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej posiadaczy pojazdów mechanicznych.

Niesporne w niniejszej sprawie było, że pozwany (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. ponosił odpowiedzialność za zdarzenie w postaci uszkodzenia pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...). Nie była również kwestionowana legitymacja procesowa powoda. Sporna natomiast pozostawała kwestia zakresu naprawy, wysokości kosztów naprawy, a także rodzaj części, jakie należało zastosować, by przywrócić pojazd do stanu sprzed zdarzenia oraz stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych.

Mając na uwadze określony wyżej zakres sporu, w pierwszej kolejności należy wskazać, iż zasada odpowiedzialności pozwanego z tytułu przedmiotowej szkody jest uregulowana w ramach treści art. 822 § 1 k.c., zgodnie z którym przez umowę ubezpieczenia odpowiedzialności cywilnej zakład ubezpieczeń zobowiązuje się do zapłacenia określonego w umowie odszkodowania za szkody wyrządzone osobom trzecim, względem których odpowiedzialność za szkodę ponosi ubezpieczający albo osoba, na której rzecz została zawarta umowa ubezpieczenia. Źródłem odpowiedzialności sprawcy jest z kolei treść art. 436 § 2 k.c., który stanowi, iż w razie zderzenia się mechanicznych środków komunikacji poruszanych za pomocą sił przyrody, wymienione w art. 435 k.c. osoby mogą wzajemnie żądać naprawienia poniesionych szkód tylko na zasadach ogólnych, czyli na statuowanej przez treść art. 415 k.c. zasadzie winy. W ramach obowiązkowego ubezpieczenia komunikacyjnego ubezpieczyciel zobowiązuje się do wypłaty odszkodowania, jakie sprawca szkody komunikacyjnej zobowiązany jest zapłacić poszkodowanemu. Poszkodowany może natomiast dochodzić roszczeń z tego tytułu bezpośrednio od ubezpieczyciela sprawcy szkody. Odpowiedzialność ubezpieczyciela wobec poszkodowanego jest więc rozpatrywana w kategoriach odpowiedzialności deliktowej, a jej zakres zależy od zakresu odpowiedzialności sprawcy szkody.

Podstawowe znaczenie dla ustalenia wysokości szkody, a tym samym zakresu odpowiedzialności odszkodowawczej pozwanego, będzie miała zatem treść art. 361 § 2 k.c., ustanawiającego zasadę pełnej kompensacji szkody oraz treść art. 363 § 1 k.c., zgodnie z którym naprawienie szkody powinno nastąpić, według wyboru dokonanego przez poszkodowanego, poprzez zapłatę odpowiedniej sumy pieniężnej bądź przywrócenie stanu poprzedniego.

Jak podkreślił Sąd Najwyższy w uchwale z dnia 13 czerwca 2003 roku w sprawie o sygn. akt III CZP 32/03 (Monitor Prawniczy 2004/2/81) odszkodowanie przysługujące od ubezpieczyciela odpowiedzialności cywilnej za uszkodzenie pojazdu mechanicznego obejmuje niezbędne i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu, ustalone według cen występujących na lokalnym rynku.

Zgodnie z przyjętą linią orzecznictwa poszkodowanemu przysługuje prawo zastosowania przy naprawie części nowych i oryginalnych. Użycie nowych części do naprawy uszkodzonego w wyniku kolizji samochodu nie prowadzi do zwiększenia jego wartości, chyba że chodzi o wymianę takich uszkodzeń, które istniały przed wypadkiem albo ulepszeń w stosunku do stanu przed kolizją (tak Sąd Najwyższy m. in. w wyroku z dnia 05 listopada 1980 roku, sygn. akt III CRN 223/80, OSNC 1981/10/186 oraz z dnia 20 października 1972 roku, sygn. akt II CR 425/72, OSNC 1973/6/111), co w niniejszej sprawie nie zostało przez pozwanego wykazane. Także w wyroku z dnia 20 listopada 1970 roku (sygn. akt II CR 425/72, OSNCP Nr 6/1973, poz. 111) stwierdzono, że w wypadku uszkodzenia rzeczy w stopniu umożliwiającym przywrócenie jej do stanu poprzedniego, osoba odpowiedzialna za szkodę obowiązana jest zwrócić poszkodowanemu wszelkie celowe i ekonomicznie uzasadnione wydatki poniesione w celu przywrócenia stanu poprzedniego, do których to wydatków należy zaliczyć także koszt nowych części i innych materiałów, jeżeli ich użycie było niezbędne do naprawienia uszkodzonej rzeczy.

Mając powyższe na uwadze i uwzględniając, że pozwany nie wykazał, że przed kolizją w przedmiotowym pojeździe zamontowane były części alternatywne lub niepełnowartościowe albo że pojazd z uwagi na wiek i przebieg był w sposób nadmierny wyeksploatowany, Sąd podzielił wniosek biegłego sądowego, że naprawa pojazdu przy użyciu części nowych oryginalnych jest niezbędna do przywrócenia walorów trwałościowych, estetycznych i spełniających wymogi bezpieczeństwa, jakie miał pojazd przed kolizją oraz umożliwiających zachowanie oryginalności modelu. Taka naprawa nie spowoduje wzrostu wartości pojazdu, a jedynie powoli na przywrócenie jego stanu do stanu sprzed szkody. Wobec zaś powyższego zasadne było uwzględnienie w celowych i ekonomicznie uzasadnionych kosztach naprawy przedmiotowego pojazdu cen części nowych oryginalnych.

Odnosząc się natomiast do wysokości stawek za prace blacharsko – mechaniczne i lakiernicze, to wskazać należy, że jak wynika z ustaleń biegłego sądowego stawki za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych stosowane w 2015 roku przez warsztaty II i III kategorii z terenu powiatu (...) wynosiły od 100 złotych netto do 114 złotych netto, zaś za prace lakiernicze – od 110 złotych netto do 137 złotych netto. Powyższe zaś oznaczają, że stawki zastosowane w kalkulacji przez pozwanego nie są stawkami rynkowymi. Natomiast stawki przyjęte przez powoda – w kwocie 125/125 złotych netto uznać należy za stawki rynkowe tylko w zakresie stawki dotyczącej prac lakierniczych. W zakresie zaś stawki za prace blacharsko – mechaniczne walor stawki powszechnie stosowanej określony został maksymalnym progiem w kwocie 114 złotych netto. Jednocześnie nie znajdując żadnych podstaw do zastosowania stawek średnich, przyjąć należało, że zasadne jest uwzględnienie w kosztach naprawy przedmiotowego pojazdu stawek występujących w dacie szkody na lokalnym rynku w kwocie 114/125 złotych netto odpowiednio za roboczogodzinę prac blacharsko – mechanicznych i lakierniczych jako stawek rynkowych, za które możliwe było dokonanie naprawy w zakładach naprawczych poddanych badaniu przez biegłego sądowego. Sąd miał przy tym na uwadze, że z uwagi na niewykazanie przez powoda, że pojazd dotychczas był naprawiany w zakładach naprawczych najwyższej kategorii zasadne było ustalenie stawek za prace naprawcze stosowane przez zakłady naprawcze II i III kategorii zapewniających możliwość dokonania naprawy zgodnie z technologią producenta.

Mając powyższe rozważania na uwadze – odnośnie wysokości stawek za robociznę blacharsko – mechaniczną i lakierniczą oraz odnośnie rodzaju części, jakich należało użyć, by przywrócić uszkodzony pojazd do stanu sprzed kolizji, Sąd ustalił, że celowe i ekonomicznie uzasadnione koszty naprawy pojazdu marki V. (...) o numerze rejestracyjnym (...) uszkodzonego w wyniku zdarzenia z dnia 21 maja 2015 roku wynoszą kwotę 14 286,95 złotych netto, tj. kwotę 17 572,95 złotych brutto i obejmują:

- robocizna blacharsko – mechaniczna – 15,9 rbg x 114 złotych netto = 1 812,60 złotych netto,
- koszty dodatkowe – 144,70 złotych netto (10,90 złotych netto + 68,40 złotych netto (0,6 rbg x 114 złotych netto) + 64,50 złotych netto),
- lakierowanie – koszty robocizny – 11,3 rbg x 125 złotych netto = 1 412,50 złotych netto,
- lakierowanie – koszty materiału – 1 634,72 złotych netto,
- części zamienne i normalia – 9 282,43 złotych netto.

Pozwany (...) spółka akcyjna V. (...) z siedzibą w W. wypłacił poszkodowanemu kwotę 8 288,29 złotych tytułem zwrotu kosztów naprawy, a zatem jest on zobowiązany do zapłaty pozostałej części odszkodowania, tj. kwoty 9 284,66 złotych, co powoduje, że żądanie powoda dotyczące zasądzenia kwoty 9 238,78 złotych jest w całości zasadne.

Mając na względzie powyższe rozważania, w punkcie pierwszym wyroku Sąd na podstawie art. 822 § 1 i 4 k.c. w zw. z 361 k.c. i art. 363 k.c. w zw. z art. 481 § 1 k.c. zasądził od pozwanego (...) spółki akcyjnej V. (...) z siedzibą w W. na rzecz powoda(...) spółki jawnej z siedzibą w B. kwotę 9 238,78 złotych wraz z odsetkami ustawowymi liczonymi za okres od dnia 21 czerwca 2015 roku do dnia 31 grudnia 2015 roku i odsetkami ustawowymi za opóźnienie liczonymi

za okres od dnia 01 stycznia 2016 roku do dnia zapłaty (wartość odszkodowania w kwocie brutto ani data początkowa naliczania odsetek nie była kwestionowana przez pozwanego reprezentowanego przez zawodowego pełnomocnika).

O kosztach procesu Sąd orzekł w punkcie drugim wyroku zgodnie z zasadą odpowiedzialności za wynik procesu na podstawie art. 98 § 1 i § 3 k.p.c. w zw. z art. 108 k.p.c., zgodnie z którą strona przegrywająca sprawę obowiązana jest zwrócić przeciwnikowi na jego żądanie koszty niezbędne do celowego dochodzenia praw i celowej obrony (koszty procesu). W niniejszej sprawie powód wygrał proces w całości. Koszty przez niego poniesione wyniosły 3 876,23 złotych (opłata sądowa od pozwu – 255 złotych, opłata sądowa od powództwa rozszerzonego – 207 złotych, koszty zastępstwa procesowego – 2 400 złotych ustalone w oparciu o § 2 pkt 4 rozporządzenia z dnia 22 października 2015 roku w sprawie opłat za czynności adwokackie w brzmieniu obowiązującym w dacie wniesienia pozwu, opłata skarbową od pełnomocnictwa – 17 złotych oraz wykorzystana zaliczka na poczet kosztów wynagrodzenia biegłego sądowego w kwocie 997,23 złotych).

ZARZĄDZENIE

1. (...)

2. (...)

3. (...)

SSR Justyna Supińska

Gdynia, dnia 22 grudnia 2018 roku